

Едновременно море въ околността на

Сливентъ.

отъ

Прѣподавателятъ **Х. В. Шкорпилъ.**

Всѣкой, който събира или попочуква разнитѣ камъни, които му се испрѣчватъ отпрѣдъ, наистина привлича вниманието на хората, които го срѣщатъ. Даже има многозина, които и ще попитатъ: “Какъ може нѣкой да се занимава съ камъни, съ тѣзи мъртви прѣдмети,?”

Надѣвамъ се, че съ изясненнето си ще подбудя и почитаемата публика къмъ по-внимателното изучаване и на скалитѣ, на тѣзи съмнително мъртвитѣ прѣдмети, които криятъ въ себе безчисленни доказателства за живота, който е владѣялъ по тѣзи страни прѣди вѣкове. Въ нѣкои камъни напр. въ Сливенската околностъ намираме явни доказателства, че едно врѣме тукъ е имало море. За изворъ на такива доказателства ни служатъ окаменелитѣ животни, които едно врѣме съживѣли въ морето, сетѣ и оставили тѣлата си въ исхвалното блато.

Камънитѣ, въ които намираме окаменели животни, прилични на досега живущи морски животни, прѣдставляватъ ни „исхвало блато“ — останки отъ бивше море. Ако се расходиме покрай нѣкой морски брѣгъ въ врѣме на отливъ, ще намериме разни морски охлидки, миди, raci и пр., които морето исхвърлило. Прилива, който иде слѣдъ отлива, затрупва по-големата частъ отъ тѣхъ въ нѣсъка или блатото. Съ течение на врѣмето, когато брѣгътъ се издига надъ морската повърхностъ, то, постъпенно и блатото исхва, тъй щото слѣдъ хиляди години се промѣня на скала, въ която намираме